

UD I DEN KOLDE
SNE

En Palladium Film

PALLADIUM LYSTSPILLET

Ud i den kolde Sne

Manuskript og Iscenesættelse:

Alice O'Frederick - Lau Lauritzen, jun.

Musik: *Victor Cornelius*

Sangtekster: *Carl Viggo Meincke*

Orkester: *Erik Tuxen*

Fotograf: *Carlo Bentsen*

Tonesystem: *Bofa*

PERSONERNE:

Baronesse Caroline v. Hessen..... Mathilde Nielsen
Baron Povl, hendes Sønesøn ..... Hans W. Petersen
Taxachauffør Peter Basse ..... Ib Schönberg
Lotte, hans Søster ..... Gerd Gjedved
Godsejer Brun ..... Sigurd Langberg
Aase, hans Datter ..... Aase Clausen
Vera Veronica, Korpige ..... Ellen Jansø
Tjeneren Johan ..... Arthur Jensen
Dr. Nicols ..... Arne Ole David
Mediet ..... Henry Nielsen
Den gamle Chauffør ..... Chr. Schrøder
Fogeden ..... Carl Fischer
Den fregnede Pige ..... Clara Østo
Direktør Hallenberg ..... Alex Suhr

RESUMÉ:

TAXACHAUFFØR Peter Basse er en jovial og gemytlig Mand, der trofast passer sin Dont ved Rattet og med uforstyrrelig Sindsro styrer sin Vogn gennem Københavns Gader.

En Dag kører han for den stilfulde Herskabstjener Johan, ansat hos den gamle Enkebaronesse von Hessen. Tjeneren har faaet den Opgave at overbringe et meget vigtigt Brev til Enkebaronessens Sønesøn, Baron Povl. Den unge Herre opholder sig i Svømmehallen, og da Damen i Billethullet ikke vil tage imod Brevet, maa Johan, hvor nødig han end vil, selv gaa derind.

I Svømmehallen springer Baron Povl paa Hovedet ud fra Vippen og bolttrer sig som en Fisk i Vandet, medens de unge Damer beundrende betragter den raske Sportsmand. Tjeneren har Mas med at finde ham og faar en ufrivillig Dukkert i Bassinet, men omsider lykkes det ham dog at faa afleveret det vigtige Brev.

Enkebaronessen meddeler heri, at hun omgaaende vil tale med Povl, og kort efter kører den unge Mand sammen med Tjeneren til Baronens Ungkarlejlighed i Grønningen, hvor den gamle Dame venter.

Paa Vejen betror Johan ham, at Enkebaronessen i de sidste Par Maaneder er blevet ravruskende gal. Hun har stiftet Bekendtskab med to Spiritister, Dr. Nicols og hans Medie, og de to Herrer har gjort hende helt skør. Hver Dag holder de Seancer paa Herregaarden, og Johan udtaler Frygt for, at det er deres Hensigt at lokke en Masse Penge fra Baronessen. Baronens stiller sig en Smule skeptisk overfor

denne Historie, hans Bedstemoder er nemlig en meget myndig Dame, som næppe lader sig dupere af et Par Aandemanere.

Men han bliver klar over, at Johan alligevel har Ret, da han kommer hjem og finder den værdige, gamle Dame og den alvorsfulde Dr. Nicols. Bedstemoderen fortæller Povl, at hun ved Dr. Nicols Hjælp har talt med sin salig Mand, der var utilfreds med Sønesønnes let-sindige Liv. Baronessen føler det nu som sin Opgave at lede den unge Mand paa den rette Vej, og hun bebrejder ham, at han har sat Rekord i Retning af Forlovelser. Hvis han ikke vil flytte hjem paa Godset og prøve paa at blive et fornuftigt Menneske, kan han sejle sin egen Sø.

Povl vil *ikke* flytte hjem paa den kedelige Herregaard, og den gamle Dame gaar dybt krænket sin Vej, eskorteret af Dr. Nicols og hans Medie.

Situationen er alt andet end lystelig for den unge Mand, han ejer ikke en Klink, og Kongens Foged fjerner alle hans Møbler.

Povl taber dog ikke Humøret. I Peter Basses Taxa kører han til Cai Hallenbergs store Automobilforretning. Hallenberg er hans Ven, og den unge Mand betror ham, at han er helt læns. Povl faar foreløbig den Opgave at køre en ny Vogn til Godsejer Brun, der bor paa et fornemt Hotel. Godsejerens Datter, Frk. Aase, som Povl for Resten har set i Automobilforretningen, er lige rejst til Tromsdal i Norge, og Hr. Brun agter derfor at blive paa Hotellet et Par Maaneder. Han engagerer straks Povl som Chauffør og giver ham Ordre til at indlogere sig i Byen.

Ved Skæbnens Tilskikkelse kommer den unge Baron til at bo hos Peter Basse, hvis lille Søster Lotte forestaar Husholdningen. Uheldigvis har Basse haft nogle Skærmydsler med Godsejerens Chauffør, og han er derfor ikke henrykt over at faa ham som Logerende. Det er tilmed Basses Fødselsdag, og han er fløjtende arrig over at skulle sidde til Bords med saadan en Laps. Povls gode Humør faar dog efterhaanden Bugt med den andens Bitterhed, og da han forærer ham en Lotteriseddel i Fødselsdagsgave, ender det med, at de slutter Venskab.

Det bliver en animeret Fødselsdagsfest, og Basse er særlig glad, da Korpigen Vera Veronica, som er hans stille Sværmeri, kommer ind og deltager i Festen.

Imidlertid foregaar der underlige Ting oppe paa Herregaarden, hvor Dr. Nicols og hans Assistent fremmaner Aander for at faa den gamle Baronesse til at rykke ud med Pengene. Hun er dog yderst paa-holdende, og Dr. Nicols undfanger derfor en snedig Plan. Han forklarer Baronessen, at hendes afdøde Mand er en usædvanlig sky Aand, og han foreslaar, at de skal rejse til et øde Sted, hvor der er Haab om, at den hedengangne Herres Aand vil materialisere sig. Baronessen tror paa Historien og er villig til at rejse med dem til Tromsdal i Norge.

Den brave Kammertjener Johan har udspioneret de to „Spiritister“, og han opsøger Povl for at faa Hjælp hos ham. Hvis de blot kunde faa et paalideligt Menneske til at ledsage den gamle Dame, saa vilde meget være vundet. Korpigen Vera tilbyder straks sin Assistance, og det lykkes hende at faa Plads som Kammerpige hos Baronessen.

Peter Basse oplever samme Dag en stor Lykke. Lotterisedlen kommer ud med en Gevinst paa 10,000 Kroner. Han styrter glædestraalende hjem for at fortælle den store Nyhed til Lotte og Povl. Dengang Basse fik Sedlen, lovede han at dele den eventuelle Gevinst med den unge Mand, og nu vil han holde Ord.

Søsteren har ogsaa Nyheder at fortælle sin Broder. Hun har opdaget, at Povl, der hidtil har kaldt sig Povl Jensen, egentlig er Baron, og hun fortæller, at Vera har opgivet Teatret for at rejse med Povls Bedstemoder til Norge. Lotte synes, det vilde være en storartet Idé, hvis de allesammen rejste til Norge. For Povls Vedkommende er der ikke noget i Vejen, idet Godsejeren er rejst bort og har givet ham fri i fjorten Dage.

Efter nogen Betænkning gaar Basse ind paa Lottes Forslag. Han er meget forelsket i Vera, og da Povl antyder, at man bliver slank og flot af at dyrke Skisport, bortvejres alle Betæneligheder.

I straalende Humør rejser de op til Norges snedækte Fjelde, hvor

Basse med stor Iver gør Forsøg paa at løbe paa Ski. Han er forbløffet over, at den Kunst er saa svær, men han hænger dog i med Energi. Povl stifter Bekendtskab med den smukke Frk. Aase, og det varer ikke længe, før det trækker op til Forlovelse — denne Gang er den unge Mand nemlig for Alvor forelsket.

Enkebaronessen, de to „Spiritister“ og Vera er ankommet til Hotellet, og Povl følger i al Hemmelighed Begivenhedernes Gang. Dr. Nicols og hans Assistent iværksætter deres skumle Plan og fører den godtroende gamle Dame til en afsidesliggende Jagthytte, hvor de foregiver at ville arrangere en Seance. I Virkeligheden er det deres Hensigt at lade hende i Stikken og at rejse hjem til Herregaarden, hvor de vil hugge hendes Værdipapirer.

Hvad der videre sker, vil vi lade Filmen fortælle. Vi skal blot nøjes med at antyde, at vore Venner kommer ud for en Række yderst spændende Hændelser, og at det omsider lykkes dem at forpurre Hr. Nicols snedige Plan.

Den gamle Baronesse bliver grundig kureret for sin Tro paa „Aander“ — og Povl genvinder hendes Sympati, ikke mindst fordi hun i høj Grad bifalder hans Forlovelse med Aase.

Hvad Peter Basse angaar, saa kommer *han* heller ikke til at fortryde sin Norgesrejse!

Melodierne i

Ud i den kolde Sne

Udkommet hos

Wilhelm Hansen's Musikforlag

Musik:

Victor Cornelius

Tekst:

Carl Viggo Meincke

Fødselsdagsvals

Refrain.

The musical score is written in G major and 2/4 time. It features a piano accompaniment with a simple harmonic structure. The melody is presented in two parts: a vocal line and a piano line. The lyrics are written below the vocal line.

Saa længe der er no'et, man kan ønske sig, er Livet saa let fra A til Z.
Saa længe der er no'et, man kan ønske sig, er Livet saa let fra A og til

Refrain:

Saa længe der er no'et, man kan ønske sig,
er Livet saa let
fra A til Z.
Jeg ønsker, at jeg skal staa Brudgom i Maj,
men hva', hvis hun nu si'r Nej —?
Jeg ønsker en Pige saa sød og fin,
en lille Jasmin,
der si'r: Jeg er din —!
Saa længe der er no'et, man kan ønske sig,
er der Haab endnu for mig.
Tju hej —!

*Jeg kan ikke gøre for det, men jeg kan
saa godt li' Pi'er*

p Refrain

Jeg kan ik ke ge re for det, men jeg kan saa godt li' Pi'er, og det er ik ke
Jeg kan ik ke ge re for det, men jeg kan saa godt li' Pi'er, Der bsaarden mer-ke
Jeg kan ik ke ge re for det, men jeg kan saa godt li' Pi'er, Aa Son-ja, du var

Refrain:

Jeg kan ikke gøre for det, men jeg kan saa godt li' Pier,
og det er ikke meget, man kan købe for en Tier.
De skal ha' røde Roser,
og seks Par Silkehoser,
og Tangovirtuoser
med kæne Melodier.
Men lige meget, hvad min gamle Bedstemoder si'r,
jeg kan ikke gøre for det, men jeg kan saa godt li' Pi'er.

Ud i den kolde Sne

Refrain

Vi er tre ra-ske Gut-ter, som skal ud paa en Tour- ne. Paa med Van-ten! Ud i den kol-de
Jeg som en Gem-ae springer op ad Fjel-de- ne mas- ske. Li' paa Ha-len ud i den kol-de
Vor lil-le Trip til Nor-ge var en straa-len de I- de. Kom til Norrje! Ud i den kol-de

Refrain:

Vi er tre raske Gutter, som skal ud paa en Tourne.
Paa med Vanten —! Ud i den kolde Sne —!
Og lige meget hvad der sker, saa si'r vi alle tre:
Op med Ho'det —! Ud i den kolde Sne —!
Jeg er saa fuld af Sjov og Narrestreger,
som et Føl paa Marken, naar det leger.
Jeg er saa pjanket som et Barn med Rangle, Sut og Ble —
Paa med Vanten —! Ud i den kolde Sne —!